

FINAL PERFORMANCE EVER

Rasmus Raphaëlle Östebro
2020

ATT GÖRA ENTRÉ²

Denna scen repeteras några gånger (med möjligheten att arbeta med reglerbara känslor i uttrycket) - framförd mot olika små grupper i publiken.

- Alltså, när en ska göra entré, när en ska omedelbart fånga eh..eh, eh - fokus, bli central. Och så får ni tänka er då att...
- ...nu så tystnar sorlet i salongen därför att ljuset har långsamt släckts....och så går det upp en strålkastare mot ridåöppningen...
- ...låt oss säga att det här är ridåöppningen.
- Och då, så dröjer det en liten stund, och sen kommer kvällens diva in för första gången.
- Sådär:

Första gången: performern tar sig hastigt igenom "ridåöppningen", som om de är extremt försenade, eller flyr från någonting. De stannar plötsligt upp, som om de var överraskade över att publiken väntar på dem. Relativt fort tar de med sin närvaro kontroll över utrymmet.

- Så.

Om möjligt så riktar performern om sitt fokus mot en annan grupp i publiken. Eventuellt lämnar performern scenen/insidan/spacet.

- Ah då kan det göras lite annorlunda då..så att säga.
- Och då ska ni lägga märke till blicken. Ögonens rörelse...
- Ska bara andas ut litegrann!

Performern visar ett annat exempel på att göra entré. Långsammare - med ett tydligt fokus på blicken som ett penetrerande verktyg - utan någon specifik känsla - snarare en möjlighet till att kommunicera olika känslor från gång till gång.

- Så.
- Obetalbart!

---

² Denna scen är något av en *knock-off*, kraftigt inspirerat av Åke Lundqvist i videorna *Att göra entré*, <https://vimeo.com/109436066> (accessed 17/9 2020) och *Att göra entré, alternativ 2*, <https://vimeo.com/109440259> (accessed 17/9 2020), från repetitionsarbetet inför Kulturhuset Stadsteaters uppsättning av *Happy End* (2014).

MAKING AN ENTRANCE³

This scene will be repeated a few times (with the possibility to work with a variable of emotions in the expression) - performed towards different small groups in the audience.

- When one makes an entrance and immediately wants to eeh..eh, eh - capture focus, become central. Then you will have to imagine that..
- ...the murmur is silenced in the auditorium because the light has slowly gone out.. and then a headlight goes up towards the curtain opening.
- Let's say that this is the curtain opening.
- It takes a little while, and then tonight's diva enters for the first time.
- Like this:

First time around: the performer rushes through the "curtain opening" as if they are extremely late or are running away from something. They stop immediately, as if they were surprised over the fact that the audience are waiting for them. Quite fast, with their presence they overtake the control of the space.

- Like that.

If possible, the performer changes their direction and focus - towards another group within the audience. The performer may leave the stage/inside/space.

- Then you could also do it a little different.
- You should notice the gaze. The movement of the eyes.
- I'm just going to catch my breath.

The performer exemplifies another way of making an entrance. More slowly - with a clear focus on the gaze as a penetrating tool - with no specific emotion to be exposed - rather a possibility to communicate different emotions from time to time.

- Like that.
- Priceless!

---

³ This scene is kind of a knock-off, greatly inspired by Åke Lundqvist in the videos *Att göra entré*, <https://vimeo.com/109436066> (accessed 17/9 2020) and *Att göra entré, alternativ 2*, <https://vimeo.com/109440259> (accessed 17/9 2020), from the rehearsal work for Kulturhuset Stadsteaterns production of *Happy End* (2014).

